

Розрахунок корегування кількісних та вартісних показників до податкової накладної – електронний документ, який складається платником ПДВ до податкової накладної згідно з вимогами ПКУ в електронній формі у затвердженому в установленому порядку форматі (стандарті) та направляється для реєстрації.

Реєстрації підлягають податкові накладні та розрахунки корегування незалежно від суми ПДВ в одній податковій накладній/розрахунку корегування.

Поряд з тим до ЄРПН вносяться відомості про податкові накладні та розрахунки корегувань, які прийняті до ЄРПН та підлягають реєстрації, реєстрація яких призупинена, а також ті, щодо яких прийнято рішення про реєстрацію або відмову від реєстрації (п. 4 Порядку ведення ЄРПН).

Податкова накладна завжди складається та реєструється постачальником (продавцем) – платником ПДВ, крім випадку надання послуг нерезидентом. У такому випадку податкову накладну складає та реєструє в ЄРПН зареєстрований на митній території України отримувач (покупець) – платник ПДВ таких послуг (п.п. 8, 9 Порядку ведення ЄРПН).

Отже, враховуючи вимоги чинного законодавства, наведемо етапи реєстрації податкових накладних/розрахунків корегування:

- 1) складання податкової накладної/розрахунку корегування;
- 2) накладення ЕЦП (електронного цифрового підпису) на податкову накладну /розрахунку корегування;
- 3) шифрування податкової накладної/розрахунку корегування;
- 4) направлення податкової накладної/розрахунку корегування до ДФС;
- 5) розшифрування податкової накладної/розрахунку корегування;
- 6) автоматична перевірка податкової накладної/розрахунку корегування;
- 7) прийняття/неприйняття/призупинення реєстрації податкової накладної/розрахунку корегування.

З метою отримання зареєстрованих податкових накладних та/або розрахунку корегування платник податку складає відповідний запит в електронній формі в затвердженому в установленому порядку форматі (стандарті) (п. 201.10 ПКУ та п. 21 Порядку ведення ЄРПН).

Після складання запиту на нього накладається електронний цифровий підпис (ЕЦП) у порядку, передбаченому для накладання ЕЦП на податкову накладну. Після чого платник ПДВ надсилає запит до Державної фіскальної служби (ДФС).

ДФС здійснює пошук вказаних у запиті податкових накладних та/або розрахунку корегування та протягом операційного дня, наступного за днем знаходження запиту, надсилає їх платнику ПДВ.

Список використаних джерел: 1. Податковий кодекс України (редакція від 04.10.2018 р. № 2530–VIII). URL: zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17. 2. Про внесення змін до порядку ведення Єдиного реєстру податкових накладних: Постанова Кабінету Міністрів України від 26.04.2017 р. № 341. URL: zakon.rada.gov.ua/laws/show/341-2017-n. 3. Про затвердження Порядку ведення Єдиного реєстру податкових накладних: Постанова Кабінету Міністрів України від 29.12.2010 р. № 1246. URL: zakon.rada.gov.ua/laws/show/1246-2010-n.

УДК 332.122: 338.43

Н. М. Тополенко, канд. наук з держ.упр., доцент, доцент кафедри обліку, аудиту, аналізу та оподаткування

Д. В. Козова, студент

Університет митної справи та фінансів, м. Дніпро, Україна

ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА В УКРАЇНІ

***Ключові слова:** сільськогосподарські підприємства, спрощена система оподаткування, державна підтримка, стимулювання, розвиток.*

Функціонування сільськогосподарських товаровиробників повинно передбачати різнопланову державну підтримку у фіскальній сфері, у тому числі, надання певних пільг при

оподаткуванні. На сьогодні сучасна система державної підтримки та оподаткування аграріїв не є досконалою та ефективною.

Дослідженням особливостей оподаткування сільськогосподарських підприємств в умовах змін податкового законодавства присвячені праці таких науковців, як О. Ю. Лупенко, О. В. Олійник, Л. Д. Тулуш, Р. В. Сідоренко.

Протягом останніх років система підтримки сільськогосподарських товаровиробників зазнавала значних змін. Основними джерелами підтримки аграріїв були пільги з податку на додану вартість та застосування фіксованого сільськогосподарського податку (з 1 січня 2015 р. – єдиного податку 4-ї групи), що дозволяло, зокрема, не платити сільгосппідприємствам податок на прибуток, і це становило понад 90 % усієї підтримки галузі.

1 січня 2017 року набув чинності Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2017 році» від 20 грудня 2016 р. № 1791-VIII, яким внесено відповідні зміни до ПКУ в частині врегулювання окремих питань, пов'язаних зі скасуванням спеціального режиму [3]. У 2018 році відбулося виділення аграрним виробникам державних субсидій розміром понад 6,3 млрд грн. Проте критерії доступу та розподілу субсидій також зазнали значних змін.

Розподіл дотацій на основні фактори виробництва для фермерських господарств (далі – ФГ) та підприємств, залежно розміру, наведено на рис. 1–4 [1].

Рис. 1. Великі ФГ (100-500 га)

Рис. 2. Середні ФГ (50-100 га)

Рис. 3. Малі ФГ (до 50 га)

Рис. 4. Корпоративні с/г підприємства

Аналізуючи рис. 1–4, зазначимо, що головними постачальниками засобів виробництва є постачальники засобів виробництва, оскільки понад 80 % дотацій у кінцевому підсумку є їхнім прибутком. У грошовому виразі, вони отримують близько 4,8 млрд грн із 6,3 млрд грн, що виділені на підтримку аграріїв.

Орендодавці становлять другу групу бенефіціарів дотацій. Загалом вони отримують більш ніж 7 % від загального обсягу дотацій, тобто дохід цієї групи збільшився більше ніж на 500 млн грн. Найменше отримують працівники, адже їх приросту доходів становить від 4 до 7 % від загального обсягу дотацій [1].

Галузь має розвиток не завдяки, а всупереч заходам державного регулювання: трансферти від споживачів, які в результаті аграрної політики субсидуються державою, не перекривають від'ємних трансферів з інших джерел та перерозподіляються не на користь підтримки галузі [2].

Таким чином, наведений аналіз обґрунтовує необхідність перегляду/відмови від поточних програм підтримки та розробки більш продуманої політики підтримки аграріїв. Як наслідок, важливим аспектом постає дослідження зарубіжного досвіду стимулюючого впливу оподаткування на виробництво с.-г.продукції, з метою його запровадження в Україні.

Список використаних джерел: 1. Нів'євський О. Вплив податкових пільг сільськогосподарським підприємствам на продуктивність сектора. URL: <https://voxukraine.org/uk/impact-of-the-agricultural-tax-exemptions-on-the-sector-productivity-ua>. 2. Нів'євський О., Нейтер Р. Нова система підтримки аграріїв в Україні: хто насправді у виграші? URL: <https://voxukraine.org/uk/nova-sistema-pidtrimki-agrariyiv-v-ukrayini-hto-naspravdi-u-vigrashi>. 3. Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень у 2017 році: Закон України від 20.12.2016 р. № 1791-VIII. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1791-19>.

УДК 336.226

Т. М. Лаптії, канд. екон. наук, ст. викладач кафедри бухгалтерського обліку, оподаткування та аудиту

О. В. Сергієнко, магістрант

Чернігівський національний технологічний університет, м. Чернігів, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ОПОДАТКУВАННЯ ДИВІДЕНДІВ

Ключові слова: дивіденди, авансовий внесок з податку на прибуток, податок на репатріацію, податок на додану вартість, податок з доходів фізичних осіб, військовий збір.

Нині актуальним залишається питання оподаткування дивідендів, що залежить від податкового статусу юридичної особи, яка їх нараховує (платник податку на прибуток чи платник єдиного податку), та того, кому їх нараховують (юридичним чи фізичним особам, резидентам чи нерезидентам).

Згідно з чинним податковим законодавством для оподаткування дивідендів застосовуються такі види платежів:

- авансовий внесок з податку на прибуток;
- податок на прибуток при виплаті доходів нерезидентам (податок на репатріацію);
- податок на додану вартість (ПДВ);
- податок з доходів фізичних осіб (ПДФО);
- військовий збір.

Особливості оподаткування дивідендів залежно від податкового статусу суб'єкта, що здійснює виплату дивідендів, наведено в таблиця.

Таблиця

Платежі з оподаткування дивідендів в залежності від податкового статусу суб'єкта, що здійснює виплату дивідендів

Суб'єкт, що здійснює виплату дивідендів	
1	2
Юридична особа – платник податку на прибуток	Юридична особа – платник єдиного податку
Авансовий внесок з податку на прибуток (пп. 57.1¹.2 п. 57.1¹ ст. 57 ПКУ)	
Вноситься до бюджету до/або одночасно з виплатою дивідендів за ставкою 18 % (п. 136.1 ст. 136 ПКУ). Не зменшує суму дивідендів, яка підлягає виплаті, та зараховується потім у рахунок сплати податку на прибуток.	Не справляється починаючи з 01.01.2018 р. (пп. 57.1 ¹ .2 п. 57.1 ¹ ст. 57 ПКУ)